

Tittamari Marttinen

JOONA JA YLLÄTYSTEN MATKALAUKKU

 Kids

Tittamari Marttinen

Joona ja yllätysten matkalaukku

SAGA Egmont

Joona ja yllätysten matkalaukku

Cover image: Shutterstock

Copyright © 2002, 2021 Tittamari Marttinen and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728046814

1st ebook edition

Format: EPUB 2.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

*Mitä on kuiske ja rapina?
Onko nyt lapsilla kapina?
Koko päivä katsotaan leffoja,
ei sohvalta nosteta peffoja,
me muovataan purkasta koruja
ja vaihdetaan suukkoja, loruja!*

*Tänään ei hampaita pestä,
mikään ei sotkua estä,
tänään ei mattoja piiskata,
roskia imuriin liiskata!*

*Nyt tehdään mitä halutaan,
hei, vaahtokylpyyn valutaan,
leikisti lennetään Prahaan ja
Pisaan
osaa me otetaan kummituskisaan,
näin kolistellaan haarniskoita,
ei letkajenkkää mikään voita!*

*Me juostaan pöydällä käsillään,
ja naapurit katselee ihmeissään
kun hypätään katolla ruutua,
siinä ei varpaat saa puutua!*

*Vaan illalla, kun joudamme
me jäätelöä noudamme,
toffeeta, mintturakeita
ja lahjoja niin makeita.
Jos naurua päiviinsä tuhlaa,
on elämä pelkkää juhlaa!*

Kikatuspähkinät

Joonan isä oli lähdössä pitkälle työmatkalle. Joonna jäisi Jäidin kanssa kotiin. Isä antoi hänelle lahjaksi matkalaukun, jonka oli kerännyt pullolleen tavaroita.

- Yksikään esineistä ei ole turha, isä sanoi. - Ne saattavat olla hassuja ja kummallisia, mutta tarpeellisia kaikki. Ota laukusta yksi kerrallaan! Pidä niitä tarkasti silmällä!

- Mitä järkeä on lahjoittaa laukku sille, joka ei matkusta minnekään? Joonna murisi.

- Kotonakin voi seikkailla, isä huomautti. - Toivon, että kerrot sitten minulle, mitä täällä on tapahtunut.

- Tietysti, Joonna hihkaisi. Oli isän matkassa sentään yksi hyvä puoli: kirjeiden kirjoittaminen ja saaminen oli hauskinda mitä hän tiesi.

Joonna työnsi matkalaukun sänkynsä alle. Ennen isän lähtöä äiti halusi pitää jäähyväiskestit. Juhliin kutsuttiin kaikki naapurit. Myös Joonan paras ystävä Helmiina tulisi.

- Järjestetään piknik olohuoneeseen, äiti ehdotti. - Siirretään huonekalut syrjään ja levitetään liina keskelle lattiaa.

- Olohuoneeseen? Joonna kummasteli.

- Ei olla säiden armoilla, äiti selitti.

Joonna hyväksyi selityksen. He alkoivat leipoa patonkeja. Joonna sulki ne muovipusseihin, että ne säilyisivät pehmeinä juhlien alkamiseen asti. Juhlia valmistellessa ei joutanut suremaan sitä, ettei näkisi isää moneen viikkoon.

Sitten Joonaa vatkaatti kakkutaikinan. Hän oli perheen kakkumestari. Taikinasta piti tulla mehevä ja suklainen, sillä isä oli oikea suklaahiiri. Joonaa kaatoi taikinaan kukkuraisten desilitran kaakaojauhetta. Ruskea tomu pölysi ilmassa. Häntä alkoi yskittää. Ja sitten naurattaa. Ja sitten vähän itkettää - ainakin silmiin väkisin kihahdi kyyneleitä.

Kakku kohosi uunissa korkeaksi kuin silinterihattu. Mutta kun se otettiin uunista, se lätsähti kuopalle.

- Ei se mitään, äiti lohdutti. - Päälle hedelmiä ja pähkinöitä ja vaniljaa, niin siitä tulee herkullinen!

Äiti ja Joonaa hakivat kellarista kolme pulloa viinimarjamehua.

- Mitäs pääruoaksi? Purjosoppaa? Joonaa ehdotti. Hänestä oli hauskaa leikata purjoa rinkuloiksi.

Äiti kipaisi ostamassa kivijalan kaupasta kolme pitkää purjoa, ja he alkoivat silputa niitä kattilaan. Joonaa leikkasi veitsellä sormeensa. Verta tuli niin paljon, että he olisivat voineet paistaa verilettuja. Äiti kääri sormeen tupon, ja työ jatkui.

- Entä jos joku ei tykkää purjosta? äiti pohti. - Pitää olla muutakin.

- Pizzaa! Joonaa keksi. - Kukaan ei voi inhota pizzaa!

He leipoivat pizzaa. Tomaattisoseen päälle ripoteltiin ananasta, oliiveja ja juustoraastetta. Pizzan tuoksu leijaili rappukäytävään ja houkutteli vieraat paikalle.

Äiti, isä ja Joonaa saivat ainakin kolmesataa halausta ja saman verran pusuja. Kaikki kyselivät, oliko isällä jo matkakuumetta. Samassa huoneeseen levisi palaneen käryä. Joonaa ryntäsi keittiöön. Voi ei! Hän oli vääntänyt uunin vahingossa kolmeensataan asteeseen! Pizzaa kärysi hiilenmustana ja mureni käsiin.

Palohälytint alkoi ulvoa. Se ulvoi Joonankin puolesta. Vieraat pitivät käsiä korvillaan. Isä avasi hälyttimen

kannen ja sai sen vaikenemaan.

- Ehkä kaikki pitävät purjosta, äiti toivoi.

Kukaan ei ainakaan tunnustanut, ettei pitänyt sopasta. Vieraat kauhoivat sitä lautasilleen niin, että kattilan pohja tuli ennätysajassa näkyviin.

Harmi vain, että patonki oli alkanut pussissa kukkia hometta.

Mutta oli hauskaa istua olohuoneen lattialla niin lähekkäin, että polvet kopsuivat naapureiden polviin. Kaikki kilistivät mehumaljoja.

Mehun kanssa tarjottiin kakkua. Kuoppa oli peittynyt hilloon, mutta kakku ratisi hampaissa hassusti. Onneksi sitä ei huomannut kukaan muu kuin Joonas. Olikohan hän muistanut pestä kädet ennen leipomispuuhia?

Kahvia ei voitu keittää, koska purkki oli täynnä tammenterhoja. Äiti taisteli kyyneliä vastaan, mutta kohta hän itki kilpaa pöydälle unohtuneen juustonpalasen kanssa.

Nyt kaivattiin kiireesti piristystä! Joonas päätti kurkistaa matkalaukkuunsa. Ei kai haitannut, että isä oli yhä täällä?

- Ei, Helmiina vakuutteli ja pomppi innosta Joonan ympärillä.

Joonas veti esiin sinisen purkin, jonka päällä luki *Kikatuspähkinöitä*. Purkkiin oli liimattu lappusia: VARO! ÄLÄ RAVISTELE! ÄLÄ KÄÄNNÄ NURIN! OLETKO VARMA, ETTÄ HALUAT AVATA MINUT?

- Totta kai, Joonas sanoi ja raotti purkin kantta. Kikatuspähkinöitä! Se kuulosti yhtä hauskalta kuin serpentiini ja salmiakkipulveri tai hauskemmalta.

Hän päästi pähkinät liinalle pyörimään. Ne pomppivat lattialla kuin kuulat. Ne välkkyivät oransseina, violetteina, kultaisina. Ne tuoksuivat vaniljalta.